

traktat. Så vil det retlige forbehold stå i en protokol til traktaten, således som det oprindeligt var hensigten forbeholdet skulle være. Sådan vil det være.

Så prøver vi ved siden af det at få indbygget, at vi danskere, når vi selv ønsker det, kan vælge en modernisering af den retlige undtagelse, som gør, at vi fra sag til sag kan tage stilling til, om vi vil deltage i et retligt samarbejde.

Men det er klart, at den mulighed kun kan udnyttes, hvis den danske befolkning siger ja til det ved en folkeafstemning, og undskyld mig, men der bliver fru Pia Kjærsgaard altså nødt til at anerkende, at det aldeles ikke er at fifle. Det er fuldstændig regulært, det er fuldstændig åbent. Det er den danske befolkning, der beslutter det. Det kan kun sættes i kraft efter beslutning ved en folkeafstemning. Der er ikke noget at komme efter; der er ikke tale om fifleri.

Så var der jo sådan en interessant debat om konsekvenserne af et nej til den nye EU-traktat. Se, Dansk Folkeparti har i dag ønsket regeringens svar på, hvad der nu sker, hvis den danske befolkning stemmer nej til den nye traktat. Se, jeg ved ikke, hvem der kan give et svar på det, men jeg kan i hvert fald give en redegørelse for, skal vi sige den mere juridiske side af sagen.

Det står selvfølgelig klart, at hvis det bliver et nej, kan Danmark ikke ratificere traktaten. Så kan traktaten ikke træde i kraft, men derefter er det jo op til de øvrige medlemslande at beslutte, hvad de vil gøre. Ud fra tidligere erfaringer må det være formodningen, at de andre vil gå videre med deres ratifikation. Det hverken kan eller vil vi forhindre, går jeg ud fra, men de vil selvfølgelig nok spørge Danmark: Hvad ønsker Danmark i den situation? Det ville jo være meget naturligt at spørge om det.

Kl. 21.50

Se, det har fru Pia Kjærsgaard jo faktisk givet et svar på allerede, nemlig i forbindelse med Dansk Folkepartis landsmøde. Jeg står her med de udtalelser, som fru Pia Kjærsgaard kom med før, under, efter landsmødet. Jeg har faktisk en hel stak. Fru Pia Kjærsgaard siger et sted, Politiken den 21. september: Et nej betyder, at vi skal melde os ud af det bestående og have en helt anden aftale.

Den 22. september siger fru Pia Kjærsgaard til B.T.: Vi skal ud af EU, have en løs tilknytning ligesom Norge har. Et Ritzautelegram fra den 21. september, hvor fru Pia Kjærsgaard siger: Vores bud er, at det er en udmeldelse.

Så fru Pia Kjærsgaard har været meget klar i sin beskrivelse af, hvad Dansk Folkepartis vision er med et nej, nemlig at vi skal bede om en udmeldelse af EU og have et arrangement ligesom Norge.

Det har jeg tilladt mig at sige er en befriende, klar fremstilling af, hvad Dansk Folkeparti mener må være konsekvensen af et nej. Derfor må jeg også sige til Dansk Folkeparti, at det må altså være den rigtige form, at jasiden beskriver, hvilken vision vi har med et ja, hvad det er, vi vil opnå med et ja, og det må være fru Pia Kjærsgaard og den øvrige nejside, der så beskriver, hvad nejsiden vil med et nej. Der vil jeg gerne tilbyde fru Pia Kjærsgaard, at hvis nejsiden vil formulere, hvad nejsidens vision er med nej, hvad formålet skal være med nej, hvad nejsiden vil efter et eventuelt nej, hvis det kan blive beskrevet klart og tydeligt, så vil vi naturligvis på en saglig måde gå ind og vurdere det og give vores bidrag til, om det ser realistisk ud, få fakta belyst og sådan nogle ting.

Men fru Pia Kjærsgaard må ikke komme og forlange, at vi, der er tilhængere af et ja, også sætter os ind i nejsidernes tankegang og på nejsidernes vegne beskriver deres vision med et nej. Jamen tænk, vi kunne jo komme under beskyldning for, at vi var ude på skræmmekampagne, eller at vi fuldstændig havde misforstået, hvad fru Pia Kjærsgaard eller nejsiden i øvrigt mente.

Derfor vil jeg give fru Pia Kjærsgaard det tilbud, at nejsiden kan formulere sit nej, og hvad meningen med det er, og så skal vi gerne belyse det. Så undgår vi jo misforståelser, fordi så er det nejsiden selv, der har formuleret det. Det må være det rigtige.

Lad mig runde af med endnu en gang at takke for en alt i alt konstruktiv debat. Der har lydt, som der jo vil under sådan en debat, nogle knubbede ord undervejs, men jeg synes ikke, det skal skygges for, at det alt i alt har været en meget fordragelig debat. Der har været lidt spredt fægtning fra oppositionen, synes jeg nok, når det gælder den praktiske politik, og måske har det været lidt vanskeligt sådan at øjne en fælles linje, men det skal en regering jo ikke beklage sig over, så det bidrager jo kun yderligere til min glæde.

Når vi så taler om værdidebattens begreber: frihed, ansvar, krav og konsekvens, så har det været en stor glæde at konstatere, at der jo faktisk bredt i Folketinget er en enighed på de punkter. Derfor vil jeg så også gerne tilkendegive over for Folketinget, at regeringen mener sin